

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 21C/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204127
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Buchalová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1219204127.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00603481 proti žalovanému: J. I., nar. XX.XX.XXXX, X/XX V., V., B. XXXX, H., o vydanie bezdôvného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

III. Žalobcovi sa v r a c i a súdny poplatok za žalobu vo výške 1.331,- Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 07.08.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy vo výške 22.191,15 Eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania, titulom bezdôvodného obohatenia. Podaním žaloby mu vznikla poplatková povinnosť vo výške 1.331,- Eur, ktorá ním bola aj splnená.

Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom pozemku s parcelnými číslom XXXX/X o výmere XXX m² druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria. register CKN, evidované na LV č. XXXX - čiastočný, k. ú.: P. (ďalej len „pozemok“). Žalovaný bol do 16.01.2019 výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - stavby - Obchodného J. O.. súpisné číslo XXXX (ďalej len "stavba"). ktorá je umiestnená na parcele č. XXXX/X a XXXX/X. Žalovaný ku dňu 17.01.2019 previedol vlastníctvo k nehnuteľnosti na tretie osoby.

Žalovaný užíval pozemok bez právneho dôvodu, ktorý by ho na takéto užívanie oprávňoval a to v období od XX/XXXX do XX.XX.XXXX. Úhrady za užívanie pozemku počas celej uvedenej doby neplatil, čím sa bezdôvodne obohatil o sumu zodpovedajúcu žalovanej istine. Žalovaný bol opakovane vyzývaný na úhradu dlžnej sumy ako aj na úpravu právnych vzťahov k pozemku. Žalobca mu opakovane zaslal návrh nájomnej zmluvy, k podpis ktorej však zo strany žalovaného neprišlo.

Predmetom žaloby je určenie výšky a rozsahu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v dôsledku užívania predmetného pozemku vo vlastníctve žalobcu žalovaným v období od XX/XXXX do XX.XX.XXXX. Pozemok, ktorého užívanie je dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia bol užívaný žalovaným ako pozemok pod stavbou v jeho vlastníctve.

Podľa § 9 CSP, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

Podľa § 37d písm. a) zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, právomoc slovenského súdu je výlučne daná v konaní, ktorého predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, ak je nehnuteľnosť na území Slovenskej republiky.

Súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, t. j. podmienky konania. Jednou zo základných podmienok konania je právomoc súdu konať a rozhodovať o danej právnej veci.

V danom prípade má žalovaný má bydlisko v H.. Uvedené vyplýva nielen zo žaloby, ale aj z príloh žaloby. Súd je preto povinný z úradnej povinnosti skúmať právomoc súdu Slovenskej republiky. Súd najprv skúmal či medzi Slovenskom a H.I. je uzavretá medzinárodná zmluva, v zmysle ktorej by bola upravená otázka právomoci. Existuje dvojstranná Zmluva medzi Republikou československou a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Írska o právnej pomoci vo veciach občianskych (Londýn 11.11.1924, vyhl. č. 70/1926 Zb.), ktorá platí vo aj vo vzťahu k H.. Uvedená zmluva upravuje otázky doručovania, výkonu dôkazu, obsahuje všeobecné ustanovenia, avšak neobsahuje úpravu právomoci. Iná medzinárodná zmluva medzi Slovenskou republikou a H. nie je uzavretá. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd skúmal právomoc na základe zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom.

Právomoc slovenského súdu by bola daná, ak by žalovaný mal na území Slovenskej republiky bydlisko. Z registra obyvateľov súd nezistil, že by žalovaný mal niekedy území Slovenskej republiky trvalý pobyt, resp. žalovaného register neevidoval a ani neeviduje. Žalovaný má bydlisko v H., o čom svedčí samotná žaloba i predžalobné výzvy, ktoré žalobca zasielal žalovanému do H..

Z uvedeného je zrejmé (aj zo žaloby, kde žalobca uviedol, že žalovaný stavbu predal), že tým miestom, kde sa žalovaný zdržuje s úmyslom zdržiavať sa trvalo nie je Slovenská republika. Podľa tohto kritéria nie je daná právomoc súdu Slovenskej republiky. Súd ďalej skúmal, či v predmetnom konaní ide o majetkové práva. Žalobca sa žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia, avšak ako bolo uvedené vyššie, žalovaný svoj majetok predal a teda na území Slovenskej republiky majetkom nedisponuje. Ani podľa toho kritéria súd nemá právomoc.

Vo veci taktiež nemožno aplikovať § 37d písm. a) zákona č. 97/1963 Zb. pojednávajúceho o nájme nehnuteľnosti. Žalobcom požadovaný nárok (bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti) môže na prvý pohľad vzbudiť zhodnosť, resp. možnosť analógie s nájmom nehnuteľnosti podľa daného ustanovenia, avšak výlučná právomoc v súvislosti s nájmom sa obmedzuje iba na spory, ktoré sa zjavne týkajú nájmu nehnuteľností. Nájom nehnuteľnosti v zmysle uvedeného ustanovenia zahŕňa otázky existencie nájomného vzťahu, výkladu a podmienok nájomnej zmluvy, opravu škôd spôsobených nájomcom a pod. A ak teda pod toto ustanovenie ani nespádajú otázky, ktoré len nepriamo súvisia s nájmom, nemožno vo veci ani aplikovať analógiu na osi nájom - bezdôvodné obohatenie. Navyše je potrebné zdôrazniť, že ak nájomnej zmluvy niet, nárok na vyporiadanie neoprávneného užívania nehnuteľnosti nebude spadať pod výlučnú právomoc v zmysle daného ustanovenia. Niet sporu, že v prejednávanej veci nájomná zmluva neexistovala (táto skutočnosť vyplýva už zo samotnej podstaty bezdôvodného obohatenia, pričom žalobca sám v žalobe uviedol, že k uzatvoreniu nájomnej zmluvy so žalovaným nedošlo).

Okrem uvedeného má súd za to, že je potrebné spomenúť aj skutočnosť, že ustanovenia nariadenia Brusel I bis /nariadenie č. 1215/2012 - čl. 24 ods. 1/ a zákona č. 97/1963 Zb. /§ 37d písm. a)/ sa (s poukazom na prejednanú vec ustanovenia týkajúce sa výlučnej právomoci) prelínajú, resp. obsahovo zhodujú. Slovenské pravidlá medzinárodného práva procesného v § 37 a nasl. boli v podstate pripodobnené pravidlám ustanoveným v predmetnom nariadení. Vzhľadom na uvedené je možná aplikácia súdnych rozhodnutí týkajúcich sa výkladu pojmu nájom nehnuteľnosti podľa nariadenia Brusel

I bis (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. júla 2012, sp. zn. 5 Cdo 43/2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/173/2016).

Súd preto dospel k záveru, že v zmysle zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom nie je daná právomoc slovenského súdu na prejednanie tohto sporu.

Keďže spor nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd podľa § 9 CSP konanie zastavil.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd vrátil žalobcovi nekrátený súdny poplatok za žalobu, a to podľa § 11 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V predmetnej veci súd konanie v dôsledku nedostatku právomoci zastavil. Žalobca teda procesne zavinil, že sa konanie proti žalovanému zastavilo. V takom prípade by mal žalovaný nárok na náhradu trov konania, ale keďže mu žiadne v konaní nevznikli a vzhľadom na štádium konania ani vzniknúť nemohli, súd mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresný súd Bratislava II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1, ods. 2 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).